

Tallinna POLÜTEHNİK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, direktiooni, ELKNU komitee ja ametliikringkomitee haldelkandja

Nr. 14 (126) Esmaspäeval, 11. mail 1953. a. V aastakäik

KOMMUNISTLIKE NOORTE ÜLESANDED EKSAMISESSIOONIL

Hiljuti oli ELKNU TPI komitee istungil arutusel küsimus meie komsomoliorganisatsiooni valmisolekust eksamisesseiooniks. Teaduskondade komsomolibüroode sekretäride sõnavõttudest nähtus, et mitte veel igas teaduskonnas pole komsomoliaktiiv täie tõsidusega suhtunud oma ülesannetesse. Nii oli ehitusteaduskonnas seisuga 1. mai 1953. a. veel 16 akadeemilist võlglast (neist 5 kommunistliku noort) ja II kursusel peaaegu poolelt esitamata kodused tööd tegevõpetuses. Korduvalt on esinenud kontrollitööde ebaõnnestumisi massilises ulatuses ja ühiskonnateaduste seminaridel on antud palju puudulikke vastuseid.

16 akadeemilist võlglast omas 1. maiks ka mehaanikateaduskond. Eriti halb jooksivate õppeülesannete täitmisel on siin õpperühm MM-45. Samuti esineb akadeemilisi võlgnevusi ka ülejäänud teaduskondades, kuigi tunduvalt vähemal määral. Selliste faktide esinemine, nagu puudumine kontrollitöödelt ja nende massiline ebaõnnestumine, koduste tööde mitteõigeaegne esitamine, mahajäämused laboratoories töödes ja muud negatiivsed nähtused on halvaks iseloomustuseks meie komsomoliorganisatsiooni tööle õppetöö tulemuste parandamise alal. Nad näitavad, et meie üliõpilaskonna hulgas puudub veel tõsine arusaamine teadmiste sügava omandamise vajalikkusest, puudub veel tõsine töömeeleolu.

Millised tulemused toob aga kaasa selline tõsisesuhtumine eksamisesseioonil? Nende lähem selgitamine oleks üliiligne, sest mõeldud eksamisesseioonide kogemused selliste «muretute üliõpilaste» suhtes kõnelevad küllaldaselt selgusega enda eest. Meie komsomoliaktiivide ja iga kommunistliku noore lähim ülesanne selgub aga selles, et olles isiklikult eeskujuks eksamiteks ettevalmistamisel ning nende sooritamisel tõmmata kaasa tõsisele õppetööle ka kogu oma õpperühm.

Millised on siis need põhilised töösuunad, mida tuleks rakendada meie komsomoliorganisatsioonil praegusel eksamite-eelsel perioodil?

Kõigepealt tuleb iga komsomoliaktiivistil veel põhjalikult kontrollida enese valmisolekut arvestuste- ja eksamisesseiooniks. Ta peab veenduma, et valdab igat õppeainet nii, et suudab sooritada eksami selles hindele «väga hea» või «hea».

Ei tohi unustada, et heade töötulemuste saavutamiseks ja kindlate teadmiste omandamiseks aitab tunduvalt kaasa vastav, nõukogude üliõpilastele omane töömeeleolu kogu kollektiivis. Selleks tuleb komsomoliaktiivistidel pidevalt jälgida õppetöö kulgu rühmades, organiseerida õppegruppide koostamine eksamieelse kollektiivse õppeaine kordamise teostamiseks, selgitada üksikuis distipliinides raskustesse sattunud üliõpilased ja organiseerida nende järeleaitamist.

Teaduskondade ja kursuste komsomolibüroodel tuleb oma töö korraldada nii, et büroode istungid ei veniks pikkadeks, samuti tuleb hoiduda suuremate õppetööga mitte seoses olevate ürituste organiseerimisest — lühidalt kogu jooksul töö tuleb teostada äärmise operatiivsusega ja peatahelepanu tuleb suunata läheneva eksamisesseiooni väärkaks vastuvõtuks. Paremate töötulemuste saavutamiseks sel alal on vaidlematult tarvilik, et õppetöö küsimustega teaduskonnas või kursusel ei tegeleks mitte ainult vastav õppeoskuse, vaid et eksamiteks valmistumine muutuks südameasjaks iga sektori juhatajale, igale büroo liikmele. On vaja, et büroode liikmed suunaksid oma tähelepanu tööle gruppides, aitaksid gruppidel ette valmistada õpperühmade eksamite-eelseid õppealaseid nõupidamisi ning võtaksid viimastest osa. Õppealased nõupidamised, millede ülesandeks praegusel perioodil on põhjalikult analüüsida rühmade valmisolekut eksamisesseiooniks, peavad kujunema tõsisest, kriitikarohketeks koosolekuteks, mis avastavad rühmades veel esinevad puudused ja võtavad vastu konkreetsed otsused nende kõrvaldamiseks. Iga õpperühm, eesotsas rühmakolmikuga on vastutav, et ükski rühma üliõpilastest ei läheks eksamile nõrga ettevalmistusega, n. ö. «hea õne peale». Selleks tuleb aga iga üliõpilane panna oma eksamitulemustega vastutama kogu rühma ees. Tuleb lahti saada üksikõiksusest ja individualismist. Peame jõudma selleni, et iga üliõpilane läheks täie teadlikkusega vastu eksamisesseioonile.

Selle vastutusriikka kasvatusliku ja organisatoorse ülesande täitmisel ei tohi teaduskondade komsomoliaktiivistid unustada meie ajakirjandust — instituudi ajalehte «Tallinna Polütehnik» ja seinalehti. Seinalehtede toimetused peavad kindlustama kvaliteetsete artiklite, mis käsitlevad eksamisesseiooni ettevalmistamise küsimusi, ilmumist mõlemas maikuu numbris ja tagama seinalehtede ilmumise ka eksamisesseiooni kestel. Samuti tuleb organiseerida, et gruppides kasutamist leidnud positiivsed töömeetodid eksamisesseiooniks ettevalmistamisel leiaksid tee ka «Tallinna Polütehniku» veergudele.

Tähelepanelikult tuleb vaatluse alla võtta ka õppimisvõimaluste normaalne olemasolu ühiselamutes. Siingi peavad initsiatiivi näitama komsomoliaktiivistid ja juba varakult hoolitsema, et kõigist häireteta õppetöö kulgu segavatest teguritest saaksid õigeaegselt teada instituudi direktioon ning ühiskondlike organisatsioonide juhtivad organid.

Me ei tohi unustada hetkekski seda, et üliõpilaskond saavutab eeskujulikud eksaminäitajad ainult siis, kui kogu kollektiiv suhtub täie tõsidusega oma ülesannetesse, kui lähenevat eksamisesseiooni võetakse vastu nagu tõsist teadmiste kontrolli, nagu tõelist meie töö ülevaatust.

Käsikäes praktikaga

Sotsialismi põhilise majandusseaduse nõueteks on kogu ühiskonna järjest kasvavate materilaalsete ja kultuuriliste vajaduste maksimaalse rahuldamise kindlustamine sotsialistliku tootmise pideva suurendamise ja täiustamisega kõrgeima tehnika baasil.

Meie riigis on esmakordselt inimkonna ajaloos kõik teaduse ja tehnika saavutused suunatud sellele, et ammendamatu loodusvarade maksimaalse kasutamise teel rajada inimestele tee uuele, helgele kommunistlikule elule. Selleks arendatakse meie maal ennenägemata kiire tempoga loodusvarade ja -jõudude ära kasutamise tehnilisi vahendeid. Nii on meie maa kaardil, kus enne olid märgitud lõomavast päikesest äräpõletatud kõrbed, tekkinud nõukogude inimeste poolt loodud mered ja kanalid, mis käitavad võimsaid hüdroelektrijaamu — uusi baase tööstuse ja põllumajanduse võimsaks edasiarendamiseks.

Seoses 1. mai — töötajate rahvusvahelise solidarsuse päevaga, kõigi maade tööliste vendluse päevaga — võttis nõukogude rahvas igaal tööalal uusi kohustusi sotsialistlikus võisõluses, et anda uusi tõõkinke oma armastatud kodumaale.

Nõukogude teadlased, nagu kõik teisedki töötajad ei jäänud

kõrvalle maipühadeks ettevalmistamisest, tõstes oma loovat initsiatiivi ja pühendades oma rahuliku töö vilja samuti esimese mai pidupäevale.

Tallinna Polütehnilises Instituudis lõppes esimeseks maiks teaduslik konverents, millel instituudi teadlased esitasid viimase aasta jooksul tehtud teaduslikud uurimistööde tulemused, et need ühisele läbi arutada ja töötada välja abinõud nende uurimistööde tulemuste rakendamiseks praktikasse, tootmisse.

Kogu TPI teadlaste kollektiiv on haaratud palavast soovist töötada järjest paremini, anda tõhus panus NLKP XIX kongressi direktiivide täitmiseks.

Direktiivides märgitakse, et on vaja suurendada kohalike ehitusmaterjalide tootmist umbes 60%. Vastuseks sellele lahendas vanemõpetaja Kikas arvukate katsete alusel täielikult ülesande, kuidas ümber töötada tolmipõlevkivituhk, mis siiani hulgaliselt läks kaduma, täiendavalt silikaat-tsemendi aseaineks. Vanemõpetaja Dokelin andis ülevaate kohalikest materjalidest valmistatava betooni valmistamise ja kvaliteedi kohta. Dotsent Ambros andis oma töös rea väärtuslikke näpunäiteid kohalike teede-ehitusmaterjalide kvaliteedi parandamiseks, Suure teadusliku töö, mis on

seotud kommunismi suurehituste ja sügavate veeteede ühtse transportisüsteemi loomise küsimustega NSV Liidu Euroopa-osas, üheks osaks on dotsent Tepaksi uurimus paraboolsete jõesängide hüdraulilisest arvestusest.

Eesti NSV põlevkivitööstuse edasiarendamise küsimuste lahendamiseks töötab terve teadlaste kollektiiv dotsent Aarna juhtimisel.

Nimetatud tööd on vaid väike osa sellest suurest teaduslikust tööst, mida teevad TPI teadlased. Seejuures, nagu nähtub ülalpool öeldust, kõik need tööd rajanevad partei XIX kongressi direktiivide täitmise kindlustamise ülesandele kõrgema tehnika loomise alal.

Tallinna Polütehniline Instituut võtab aktiivselt osa rahuliku loovast tööst, täiendades iga aasta kõrge kvalifikatsiooniga nõukogude kaadrit sadade noorte spetsialistidega, kelle arv lähematel aastatel tõuseb 600-ni. Selle ülesande täitmiseks võttis valitsus vastu otsuse ehitada lähematel aastatel uus instituudihoone avarate auditooriumide ja laboratooriumidega, mis on sisustatud ja varustatud teaduse ja tehnika viimase sõna järgi.

U. TREIER,
professor, tehniliste teaduste doktor

SOTSIAALÖKONOOMIKA SEKTSIOON

VIII teadusliku konverentsi raames toimunud sektsiooni koosolekul, milledest peale instituudi üliõpilaste ja õppejõudude võttis osa küllalisi Tallinna õppeasutustest ja ettevõtetest, arutati läbi rida J. V. Stalini geniaalsele teele «Sotsialismi majandusprobleemid NSV Liidus» pühendatud ettekandeid. Poliitökonoomia kateedri assistent O. Kaasik kandis ette teema «J. V. Stalin sotsialismi põhilisest majandusseadusest», sama kateedri vanemõpetaja E. Kangur esines ettekandega «J. V. Stalin kaasaegse kapitalismi põhilisest majandusseadusest», marksismi-leninismi kateedri õppejõud E. Madis käsitas teemat «J. V. Stalin rahvamajanduse plaanipärase proportsionaalse

arenemise majandusseadusest». Nimetatud ettekanded ning järgnevad läbirääkimised andsid kujukalt ülevaate sotsialistliku ühiskondliku süsteemi eelistest kapitalistliku ees, iseloomustasid kommunistliku partei ja Nõukogude riigi ajaloolist osa majandusseaduste kasutamisel kogu ühiskonna huvides ja töötajate miljoniliste hulkade mobiliseerimise kommunisti ülesehitamiseks meie maal ning andsid põhjaliku kriitika manduva kapitalistliku korra kohta. Kuid nende ettekannete puuduseks jäi kohaliku materjali vähene käsitlemine, nad ei paljastanud kodanliku Eesti kapitalistide mahhinatsioonide ning esitasid vähe näiteid Eesti NSV kohta.

Elavat huvi äratasid dots. K. Ratassepa (rahanduse, raamatupidamise ja statistika kateeder) ettekanned: «Nõukogude statistika probleemid J. V. Stalini teose «Sotsialismi majandusprobleemid NSV Liidus» valgusel» ja tööstusökonoomia kateedri õppejõud dots. A. Rannese ettekannet «Ettevõtete rentaaluse küsimused J. V. Stalini teose «Sotsialismi majandusprobleemid NSV Liidus» valgusel». Viimane teema käsitas konkreetseid küsimusi toodangu omahinna alandamisest ja ressursside paremast kasutamisest Balti manufaktuuris ning püstitas ühtlasi tähtsa ülesande loominguks koostöö edasiseks tugevdamiseks teaduse ja tootmise vahel.

RAADIOPÄEV

7. mail 1895. a. leitas geniaalne vene õpetlane A. S. Popov «traadita telegraafi» — raadio.

Kogu nõukogude rahvas tähistab 7. maid raadiopäevana, tehes kokkuvõtteid edusammudest raadiotehnika alal möödunud aastate jooksul. NSV Liit, olles raadio kodumaa, omab maailmas esikohal raadiojaamade võimsuse ja ülekannete arvu poolest. Nõukogude Liidu raadiojaamad teostavad saateid 72 NSVL rahvaste ja väliskeeltes.

Moskvas, Leningradis, Kiievis, Harkovis töötavad televisioonikeskused, milledele pole võrdseid maailmas ei kujutiste selguse ega ka nende kunstilise taseme poolest.

Suurt abi raadiotehnika arendamisele meie maal osutab suurearvuline raadioamatööride armee, kes on koondunud raadioklubi- ja ALMAVU raadioringidesse.

Meie instituudi raadiohuvilisi ühendab 6 aastat tagasi organiseeritud TPI raadioring.

Kõigile on tuttavad sõnad: «Tähelepanu! Siin TPI raadiosõlm», milledega algavad meie raadiosõlme igapäevased saated.

Raadiosõlm on ehitatud ringi liikmete omal jõul. Nemad ise ka teenindavad raadiosõlme. Siin saab omandada mitmeid uusi kogemusi raadiotehnika alal. Paljud raadioringi liikmed tegelevad praegu ise seiswa konstrueerimistööga, ehitades vastuvõtjaid, võimendajaid, magnetofone jne.

Meie raadiohuviliste ühiseks sooviks on võimalikult põhjalikult omandada raadiotehnilisi teadmisi ja oskusi ning oma tööga kõigiti kaasa aidata raadiotehnika edasisele arengule.

E. HAGEMEISTER

Ajakirjanduse päev

V. I. Lenini, hinnates kõrgelt ajakirjandust, ütles: «Ajaleht pole mitte ainult kollektiivne propagandist ja kollektiivne agitator, vaid samuti ka kollektiivne organisator».

Nelikümmend üks aastat tagasi asutati V. I. Lenini ja J. V. Stalini poolt bolševistlik ajaleht «Pravda». Revolutsioonilise võitluse olukorras osutus «Pravda» meie partei võimsaks relvaks. Temaga koos kasvas terve revolutsioonilise proletariaadi sugupõlv, kes viis hiljem võidule Suure Sotsialistliku Oktoobrevolutsiooni. «Pravda» osutus uut tüüpi ajaleheks, olles lahutamatu seotud töölis-klassi laide massidega ja kajastades nende huvisid.

Oma kuulsusriikka ajaloo kestel koondas «Pravda» ja üldse nõukoguliku ajakirjanduse väsimatult töölis-klassi jõude võitluses proletariaadi diktatuuri ja sotsialismi võidu eest. Nõukogude ajakirjandus mobiliseeris rahvast maa industrialiseerimise ja põllumajanduse kollektiviseerimise suurejoonelise stalinliku plaani teostamiseks, sotsialistliku ühiskonna ülesehitamiseks. Suure Isamaasõja esimestest päevadest alates kuni selle võidurikka lõpuni oli ta parteile ja valitsusele abiks maa kõikide jõudude koondamisel. Praegu võitleb meie ajakirjandus NSVL rahvamajanduse ja kultuuri uue võimsa tõusu eest, kommunismi suurehituste kiirema teostamise eest, stalinliku looduse ümberkujundamise plaani elluviimise eest, kommunismi ülesehitamise eest meie maal.

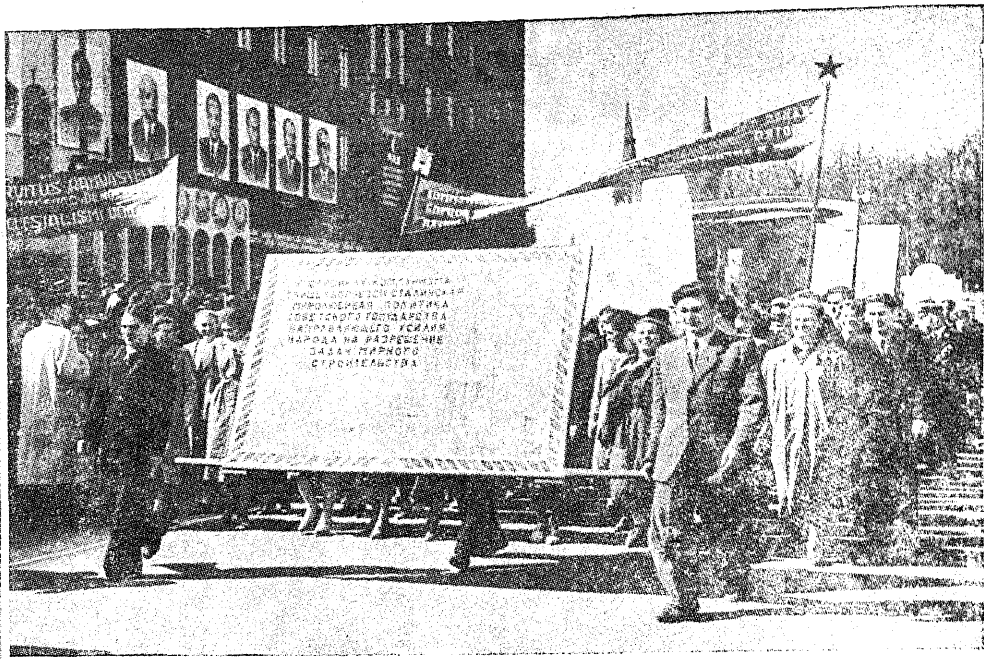
Seoses ajakirjanduse päevaga tuleb märkida, et ka meie instituudis valitseb õige arusaamine nõukogude ajakirjanduse tõelise tähtsusest. Suurenenud on ajakirjanduse levitamine. Märkimisväärne selles suhtes on olukord majandusteaduskonna rühmades T-II ja T-III ja mehaanikateaduskonna rühmas ME-63. Ka ehitusteaduskonnas on tunda pööret paremuse poole. Kui käesoleva aasta esimeses kvartalis oli siin ainult üksikuid tellimusi, siis teises kvartalis tellivad ajakirjandust kõik rühmad. Esile tuleb tõsta rühmi E-41 ja E-21. Halvem on olukord keemia-mäeteaduskonnas, kus võib nimetada ainult ühte rühma — O-41. Vähe on ühiskondlikud organisatsioonid selles suhtes tähelepanu pööranud laevaehitusteaduskonna üliõpilastele, kus peaaegu üldse ei esine ajakirjanduse tellimisi.

Paranenud on olukord ka õppejõudude ja teenistujate hulgas. Nõukogude ajakirjanduse tähtsusest on täielikult aru saanud matemaatika ja teoreetilise mehaanika, ehitusmehaanika ja ehituskonstruksioonide kateedrite kollektiivid.

Nende ja veel paljude eesrinde kõrval esineb siiski veel üksikuid sääraseid kollektiive, nagu keemilise tehnoloogia ja tööstusökonoomia kateedrid, kus vaatamata selgitustööle ei saada aru käsitatava küsimuse aktuaalsusest ja kus veel senini ajakirjanduse tellimine on puudulik.

Meie ühiskondlike ajakirjanduse levitajate järgnev töö olgu suunatud mahajäänute altamiseks eesrinde tasemele.

L. ALLIKAS

TPI kollektiiv maidemonstratsioonil. Mehaanikateaduskonna kolonni algus (vasakul), osa laevaehitusteaduskonna kolonnist (paremal).

A. Muti fotod

TPI kunstilise isetegevuse ja omaloomingu olümpiaadi lõppvoor

Asja lõppes TPI VII kunstilise isetegevuse ja omaloomingu olümpiaad, milline selgitas meie parimad kollektiivid ja individuaal-esinejad, samuti tõi võrdlevaid andmeid kunstilise taseme tõusu ja isetegevusse lülitunud üliõpilaste arvu kasvu alalt. Olümpiaadi lõppvoorust, mis toimus 26. aprillil k. a. „Estonia“ kontsertsaalis, võttis osa üle 200 isetegevuslase (korduva arvestusega), kusjuures kava oli, vaatamata rangele valikule, paisunud üsna kogukaks ja mitmekesiseks. Juba see fakt annab tunnistust kunstilise isetegevuse arengust instituudis ja näitab meie üliõpilaste huvi kasvu isetegevuse vastu.

Enne kui asuda lõppvoorust saavutatud kunstilise taseme analüüsile, tahaksin ma mõne sõnaga peatuda algvoorude tulemustel.

Massilisuse poolest paistsid algvoorudel silma majandusteaduskond (60 osavõtjat) ja laevaehitusteaduskond (üle 50). Teised teaduskonnad panid välja peamiselt endisi, juba tuntud soliste. Eriti mannetuks jäi käesoleval aastal oma algvoorust ehitusteaduskond. Kunstiliselt tasemelt saavutasid arvukalt tulemusrikkaid kohti majandus-, laevaehitus- ja keemia-mäeteaduskond. Nii valitigi lõppvoorust laevaehitusteaduskonnast 11 numbrit, majandus- ja keemia-mäeteaduskonnast kummastki 8, mehaanikateaduskonnast 4 ja ehitusteaduskonnast 3 numbrit.

Lõppvoorust ülesandeks oli muuhulgas kunstiliselt tasemelt parima teaduskonna väljaselgitamine. Tihe konkurents esines peamiselt kolme teaduskonna keemia-mäe-, laevaehitus- ja majandusteaduskonna vahel.

Kunstiliselt tasemelt võib lõppvooruga üldiselt rahule jääda. Tulemused kujunesid järgmisteks: *

Deklamatsioonide alal. Deklamatooreid üldse oli lõppvoorust 4. Neist parimaks tunnistati laevaehitusteaduskonna üliõpilane Davõdovskaja. Deklamatsioon (Korea luuletaja Te-Gi-Tšen „Koidikul“) oli hästi lahitud, deklamaatori suhtumine esitusele oli korrektne, kaasaelamine õige. Väikese veana esines ehk liigne žestikuleerimine, kuid kunstiliselt üldmuljet see ei rikkunud. Teise koha vääriliseks tunnistati üliõpilane Aginski (mehaanikateaduskond), kes esitas sama teaduskonna üliõpilane Sõtšugovi omaloomingu „Leinahomik“. Ka Aginski oli luuletuse õgesti lahti mõestanud, kuid tal puudus isiklik sisseelamine, mis tunduvalt kahandas esituse kunst-

ilist küpsust. Üliõpilane Telegina (keemia-mäe) ja Ojas (majandus) said III koha, nende peamise veana esines luuletuse üksikute mõtete ühele pinnale toomine, ei eraldatud peamist, kandvat mõtet, mistõttu pealtkuulajale ei tekkinud arusaadavat muljet. Ojase (katkend Aligeri poeemist „Zoja“) esituses tundus Zoja haledana, mannetuna, kuna deklamaator ei suutnud edasi anda Zoja heroismi. Ka oleks võinud teravamalt esile tuua põlgust hitlerlaste vastu. Sm. Ojasel on eeldusi saada heaks deklamaatoriks kui ta oma võimeid edasi arendab asjatundja kaasabil.

Draamaringide alal. Lühinäidendite osas esines 2 draamaringi: vene ja teenistujate draamaring. Esimene neist esitas 2 näidendit ja teine ühe. Analüüsime draamaringide osas jätame peale üleinstituudilise näiteringi esinemist, kuna siin märgime ainult paremusjärjestuse. I ja II koht omistati vene draamaringile Kolodnoi näidendi „Tso-Soni maal“, ja Stalini preemia laureaadi Muhtarovi „Sõbrad“ hea esitamise eest. III koha omandas teenistujate näitering, kes esitas Orlovski „Tuled mägedes“.

Koorid. Käesoleval aastal esines koorilaulu alal kolm kollektiivi: meeskoor, naiskoor ja majandusteaduskonna segakoor. Kooride esinemistest kõige parema mulje jättis naiskoor. Laulud esitati meeldivalt, puhtalt, repertuaari valik oli toimunud õnnestunult. Emotsionaalsusega lauldi G. Ernesaksa „Õhtu rannal“, ja vene rahvaviisi „Miks sind, mu armas, õppisin ma tundma“. Žürii tunnistas naiskoori esinemise „väga heaks“.

Võrreldes naiskooriga jäi meeskoor oma esinemisega varju. Hästi esitati Makarovi „Ehitajate laul“ ja Tjurnpuu „Priituse hommik“, väga palju aga jäi puudu kooride ooperist „Faust“ ja ooperist „Kuldkingakesed“ esitamisel. Viimane oli valitud üldse ebaõnnestunult. Kooris jäi nõrgaks II bass ja ka I tenorit polnud kuulda, selle tõttu kannatas meloodia mõjulepääs. Paiguti jäi mulje nagu oleks koor kahehääline. Need vead on kahtlemata parandatavad, kuid käesoleval korral mõjusid nad koori kunstilise taseme hindamisel negatiivselt. Žürii tunnistas meeskoori esinemise ainult „heaks“.

Üllatavalt esines lõppvoorust majandusteaduskonna segakoor. Algvoorust oli ta märksa tublim ja meeldivam. Koori esinemine jäi väga tuhmiks, hääled ei kõlalt, eriti nõrgad olid meeshääled, teravalt torkas silma kantileeni puudus. Hästi esitas koor ukraina rahvalaulu „Lai Dnepr“. Arvestades aga koori n.ö. puhtisetegevuslikku ilmet, seda, et kogu kollektiiv on ühest teaduskonnast ja harjutab alles lühemat aega, tuleb siiski märkida saavu-

tatud taset hinnanguga „hea“. Jäeb soovida, et koor ei laguneks, vaid töötaks pidevalt edasi oma kunstilise täiustamise alal.

Ansamblid. Ansamblist esinesid ainult tütarlaste ansamblid. Kõige puhtamalt ja jõulisemalt esitas oma repertuaari vene üliõpilaste naisansambel, pälvides teenitult I koha. Laulud olid hästiomandatud, hääled sobivad ning intonatsioon puhas. Sama meeldiv mulje jäi ka keemia-mäeteaduskonna naisansamblist. Siin võiks ehk puudusena esile tuua madalamate hääle- te nõrka osa võrreldes sopranitega. Keemia-mäeteaduskonna ansamblile omistas žürii samuti I koha.

Majandusteaduskonna naisansambel ei tulnud oma repertuaariga korralikult toime. Üliõpilase Marguste omaloominguline laul „Kutse šeffidele“ esitati väga eba- puhta intonatsiooniga ega jäljitud klaverisaadet. Arro „Matka- mälestused“ esitati paremini, kohati kalduti aga siingi toonist välja, mis mõjus negatiivselt hinnangule. Majandusteaduskonna naisansambli tööd hinnati III kohaga.

Solistid. Sopranitest esinesid üliõpilane Männik (keemia-mäe) ja Januševiitš (laevaehitus). Vokalistid olid Januševiitš tugevam, kuid ettekandelises osas on parem Männik, omades lihtsa, loomuliku ja meeldiva ettekandmisviisi. Ka Männiku häälevõrving on meeldivam. Nendest seisukohadest lähtudes otsustas žürii anda I koha Männikule ja II Januševiitšile. Meesolistina esines üliõpilane Merila (ehitus), kes omab meeldivakõlalist baritoni. Merila laulis musikaalselt, eriti hästi õnnestus tal Kapi „Traktorist“. Diktatsioon on samuti korras ning edasi õppides võib ta saada heaks baritoniks. Žürii omistas Merilale II koha.

Duettidest kõige märkimisväärsem oli Terehhova-Hanitskaja duett (laevaehitus). Orkestri saatel esinesid nad väga tublilt. Veidi raskevõitu oli valitud Glinka „Teie ei tule taas“, kus esines ka intonatsioonilisi kõikumisi. Mõlemil on aga suurepärase häälematerjal. Terehhovale ja Hanitskajale omistati I koht.

Järgnevatel vääriliste tunnustust duett Saapas-Maremäe (keemia-mäeteaduskond), kelle esituses „Lisa ja Polina duett“ ooperist „Padaemand“ oli antud sügava tunnetusega ja muusikaliselt hästi. Duett tunnistati II koha vääriliseks.

Võrreldes eelmistega jäi kahvatuks III kohale tulnud Muiste-Merila duett.

Instrumentaalsolistid. Klaveril esinejad olid üldse 3, neist parimaks tunnistati Helle Kaar (keemia-mäe). Tema esinemine oli korrektne, Kalinnikovi „Elegia“ oli esitatud puhtalt, lihtsalt, loomuliku musikaalsusega ja väärilise täiel määral I kohta.

II koha vääriliseks tunnistati üliõpilane Gedsko (laevaehitus), kelle esituses Hrennikovi „Vals“ kõlas meeldivalt.

Autoripalaga esines majandusteaduskonna üliõpilane Karjus kelle omaloomingut „Mälestus“ hinnati II koha vääriliseks. „Mälestus“ üldiselt oli meloodiline, kuid harmoonias oli tunda džassi sugemeid. Kui pianist jäi Karjus väga kahvatuks, arvestades asjaolu, et ta esitas omaloomingut, oleks tahtnud kuulda seda parema tehnikaga ja hingestatusega ettekandest.

Akordioniste esines 3, nendest kõige viimistletumalt ja emotsionaalsemalt mängis O. Kutsar (keemia-mäe), kes peale oskusliku tehnikaga omab ka head musitseerimisvõimet. O. Kutsarile omistati I koht. Ülejäänud 2 esinejat: Vassiljev (mehaanika) ja Koch (laevaehitus) osutusid tehnikaliselt tasemelt võrdsiks. Kochi juures torkas silma ainult parem musitseerimisvõime. Žürii hindas mõlemad II koha vääriliseks.

Järgnevatel aladel olid instrumentaalsolistid konkurentsivabad, kuid arvestades nende musikaalsust ja tehnilist taset, tuleb esile tõsta üliõpilast M. Kutserit (laevaehitus), kes oma palad ksülofonil esitas tiiest puhtalt; sama musikaalselt ja kindlalt esines ka üliõpilane Nelling (mehaanika) saksofonil.

Sm. U. Agur viiulil väärilise esiletõstmist oma hea musikaalsusega. Ainuke puudusena on ehk käte tehnika, mis küll ei mõjuta negatiivselt head esitusviisi, kuid mille parandamine aitaks mängule tunduvalt kaasa. Eelmainitud solistidele otsustas žürii anda hinde „väga hea“.

Majandusteaduskonna üliõpilane Sepp tšellol jäi varju. Kuigi toon oli hea, jäi puudu sisust, mistõttu esitusviis tublisti kannatas. Eriti ilmses see Tšaikovski „Sõnadeta laulu“ juures, Rubenstein „Melodia“ oli ses suhtes märksa parem. Žürii omistas tal- le hinde „hea“.

Orkestrid.

Orkestritest esines vaid üks kollektiiv — laevaehitusteaduskonna keelpilliorkester. Orkestril tuli puudu meloodiast, ei saadud kätte õiget rütmi. Kõige meeldivamalt oli esitatud „Kaks ukraina meloodiat“. Väga palju jättis orkester soovida saate osas tantsukollektiivile („Janka-polka“), kus kogu saate vältel pool orkestrit oli 2 löögi võrra taga ning alles paar takti enne lõppu sai orkester taas kokku. Pidevama töö tulemusel saab need vead parandada. Žürii hindas orkestri kui kollektiivi esinemist hindega „hea“.

Tantsukollektiivid.

Tantsukollektiivide esines 2: majandusteaduskonna ja laevaehitusteaduskonna kollektiivid. Kumbki kollektiiv esitas 3 tantsu. Alustame analüüsi majandus-

teaduskonnast. Tohvelmanni „Lõtkustants“ oli ette kantud korralikult. Kõige meeldivam mulje jäi leedu rahvatantsust „Saduute“, mis oli esitatud hästi, ilmekalt ja puhtalt. See näitab, et kollektiiv on teinud tõsist tööd. Valgevene rahvatants „Bulba“ oli nõrgem eelmistest, puudusena esines ebakooskõla saatjatega, polnud koostööd koori, tantsuansambli ja klaverisaate vahel, mis mõjutas negatiivselt üldmuljet. Ka ei orienteerunud tantsijad lavaga nii kiiretempolise tantsu juures.

Laevaehitusteaduskonna tantsukollektiivi parimaks esituseks oli hoogne ja ilmekas „Kolhoositants“. Soovida jättis tantsuline puhtus. Muidu oli suur kollektiiv (8 segapaari) ühtlane. Puudusena võiks märkida asjaolu, et domineerisid samad solistid, kuigi kollektiivi suurus oleks pakkunud rohkem varieeruvaid võimalusi. Valge-vene rahvatants „Janka-polka“ oli nõrgem, sest põhilikumist polkas oli valesti rõhutatud, selle tulemusel tekkis trampimine. Ka kompositsiooniliselt jättis tants soovida. Puudus oli ka see, et tants ei läinud saatega kokku. „Mustlastants“ seevastu oli esitatud hästi, kuid tema valik repertuaari pole teravitatav, sest selline tants ei paku mingit kunstilist elamust.

Arvestades mõlema kollektiivi positiivseid ja negatiivseid külgi, tunnistas žürii väikese ülekaaluga majandusteaduskonna rahvatantsukollektiivi I koha ja laevaehitusteaduskonna II koha vääriliseks.

Kõiki ülejäänud lõppvoorust esitatud numbreid ei hinnanud žürii auhinnalise kohaga.

Analüüsi tulemuste põhjal selgub, et meil on üsna mitmekesine ning võrdlemisi kunstiküps isetegevuslaste pere. Žüriisse kuulusid professionaalsed kunstitegelased, kelle kriitiline ja objektiveeriv suhtumine aitab palju kaasa meie kunstimeisterlikkuse taseme tõusule. Kindlasti ei jää meie isetegevuslased rahule saavutatuga, vaid järgmisel aastal võime rahuldustundega märkida nende paremat ning rohkearvulisemat esinemist.

Mõne sõnaga tahaks märkida ka omaloomingulist osa käesoleval olümpiaadil. Omaloomingut saabus tänarvu järgmiselt: kirjandusliku omaloomingu alalt 5 tööd, fotosid — 3-lt ja käsitööd 7-lt üliõpilaselt. Rõhuvam enamuses on omaloomingulised tööd laevaehituse ja mehaanikateaduskonnast. Hinnangulised tulemused omaloomingu alalt selguvad lähematel päevadel jooksul.

Vastavate diplomite, preemiate ning rändauhindade üleandmisel parimatele kollektiividele ja üksikesinejatele märgitakse ära ka parim teaduskond massilisuse ning kunstilise taseme poolest.

E. JAUHKA